

Børn inden 6 Aars Alderen. Undtagelse fra denne Vaccinationspligt gives kun efter en af 2 Læger udstedt Attest om, at Vaccinationen kan blive skadelig for vedkommendes Helbred. En saadan Fritagelse gælder for 3 Aar, men benyttes ikke meget, i Aarene 1921—23: 538 Fritagelser paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Vaccinationer. Revaccination er kun obligatorisk for Militserne.

Som Følge af de i Holland i 1924 optraadte Tilfælde af Encephalitis, som satte i Forbindelse med Vaccination, forelagdes en Lov om, at den obligatoriske Vaccination suspenderedes 3 Aar. Da Loven blev vedtaget, var denne Tid allerede reduceret til 1 Aar, men for at modvirke denne Lovs uheldige Virkninger indførtes betydelige Lettelser for den frivillige Vaccination, og de frivillige Vaccinationer forøgedes i betydelig Grad, da der i 1929 udbrød en Epidemi af lettere Kopper (Alastrim).

Norges Vaccinationsbestemmelser stammer fra 3. April 1810, hvorefter Forstanderne for samtlige Undervisningsanstalter og alle saadanne Skoler, som ikke hørte til de ringeste Almueskoler, skulde være ansvarlige for, at ingen, som ikke er vaccineret eller har haft de naturlige Kopper, optages som Lærling til Opdragelse eller Undervisning i bemeldte Institutter eller Skoler. Ligeledes skulde alle værnepligtige vaccineres ved Indkaldelsen, hvis de ikke i Forvejen var vaccinerede. Og endelig skulde der præsteres Vaccinationsattest ved kirkelig Vielse. I 1811 indførtes Bestemmelsen, at der skulde præsteres Vaccinationsattest for at blive konfirmeret. Børn i Folkeskolen er saaledes først bleven vaccineret i Konfirmationsalderen. Sundhedsloven af 1860, der oprettede Sundhedskommissioner i alle Kommuner, gav Kommunerne Magt til »paa ethvert Sted at anordne og foranstalte, hvad Sygdommens Beskaffenhed kræver«. Denne vidtstrakte Myndighed er bleven brugt under Koppeepidemien i England og Holland.

Uagtet Loven indeholder en absolut Forpligtelse, er der i 1918 udfærdiget en kgl. Resolution om, at Kirke- og Undervisningsdepartementet i Tilfælde, hvor særlige Grunde kunde tale derfor, kunde meddele Dispensation fra Bestemmelsen om Vaccinationsattest ved Konfirmation og Bryllup, og denne Dispensationsret udvidedes 1925 til ogsaa at gælde Optagelse i visse Undervisningsanstalter.

Dispensation ved Konfirmationen meddeles af Biskopperne, og faktisk er ved de to nævnte Dispensationsbestemmelser den obligatoriske Vaccination ophævet, saa det betragtes som en Formssag at opnaa Dispensation. Den benyttes (f. Eks. Forældres eller Værgers religiøse eller moralske Overbevisning eller Elevens Helbredstilstand efter Lægeattest) forskelligt de forskellige Steder, mest i Vestlandet, hvor Vaccination i Forhold til levendefødte er fra 18—50 pCt., medens den f. Eks. i Oplands Fylke (Gudbrandsdalen) er 91,5 pC.

I *Belgien* er Vaccination kun obligatorisk for visse Kategorier af Befolkningen, og Lovbestemmelsen er forskellig i de forskellige Provinser. I Hainaut, Liege, Limburg og Østflanderen er Vaccination obligatorisk inden en vis Alder. I Provinserne Antwerpen og Vaccination ikke obligatorisk, men der meddeles Præmier til de fattige, som vil vaccineres, ligesom der uddeles Præmier til de Kommuner, som har indført Skolevaccination.

Efter kgl. Kundgørelse af 31. Juli 1897 forlanges Lægeattest om stedfunden Vaccination for alle Børn, der søger fri Undervisning i Skolen. I Hæren er Vaccination og Revaccination obligatorisk. Kgl. Kundgørelse af 4. Februar 1895 foreskriver Vaccination for alle Arbejdere, der har med Kludesortering og Kludehandel at gøre. Endelig foreskriver Loven om Statens Velgørenhedsskole, som traadte i Kraft 1906, at alle Børn ved deres Indtræden i disse Skoler skulde vaccineres eller revaccineres. Og der er fremsat Lovforslag om Ændring i Undervisningsloven for Folkeskolen gaaende ud paa, at Børn ved Optagelse i en Skole skal præsentere Vaccinationsattest samt være pligtige til Revaccination i Løbet af 1. Skoleaar.